

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

ЗАТВЕРДЖУЮ

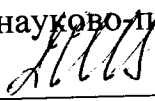
Ректор

_____ М.В. Поляков
« _____ » _____ 2020 р.

ПОГОДЖЕНО

Проректор

з науково-педагогічної роботи

_____ Д.М. Свинаренко
« _____ » _____ 2020 р.

ПРОГРАМА

ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступу на навчання за другим (магістерським) рівнем освіти
на основі освітнього рівня бакалавра (освітньо-кваліфікаційного рівня
спеціаліста)

за спеціальністю 061 «Журналістика»
(Освітня програма – «Видавнича справа та редагування»)

Розглянуто на засіданні вченої ради
факультету систем і засобів масової комунікації
від «30» січня 2020 р. протокол № 6

Голова вченої ради _____ (Демченко В.Д.)

Дніпро
2020

Укладачі програми:

1. Підмогильна Наталія Василівна, завідувач кафедри видавничої справи та міжкультурної комунікації.
2. Блинова Неля Миколаївна, доцент кафедри видавничої справи та міжкультурної комунікації.
3. Куценко Людмила Василівна, доцент кафедри видавничої справи та міжкультурної комунікації.
4. Михайлова Алла Анатоліївна, доцент кафедри видавничої справи та міжкультурної комунікації.

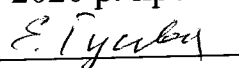
Програма ухвалена

- на засіданні кафедри (кафедр):

видавничої справи та міжкультурної комунікації від «23» січня
2020 р. протокол № 7

Завідувач кафедри (Підмогильна Н.В.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

- на засіданні науково-методичної ради за спеціальністю 061 «Журналістика
від «28» січня 2020 р. протокол № 6

Голова (Гусєва О.О.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

I ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Фахове випробування – форма вступного випробування для вступу на основі здобутого освітнього рівня бакалавра, магістра або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста, яка передбачає перевірку здатності до опанування освітньої програми другого (магістерського) рівня вищої освіти на основі здобутих раніше компетентностей.

Результати фахового вступного випробування зараховуються для конкурсного відбору осіб, які на основі ступеня бакалавра, магістра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста) вступають на навчання для здобуття ступеня магістра. Приймальна комісія університету допускає до участі у конкурсному відборі осіб, які за результатом фахового вступного випробування отримали не менше 40 балів за шкалою від 0 до 100 балів.

Програма фахового випробування для вступу на навчання за другим (магістерським) рівнем навчання за спеціальністю 061 «Журналістика», спеціалізація «Видавнича справа та редагування» (Освітня програма – «Видавнича справа та редагування») містить питання з таких *нормативних* навчальних дисциплін природничо-наукової та професійної підготовки бакалавра за спеціальністю 061 «Журналістика»:

1. Історія української видавничої справи;
2. Загальна теорія редагування;
3. Професійна підготовка;
4. Газетно-журнальні видання;
5. Теорія і практика редагування перекладів.

(вказуються назви від п'яти до семи нормативних дисциплін природничо-наукової та професійної підготовки бакалавра)

II ПЕРЕЛІК ТЕМ, З ЯКИХ ВІДБУВАЄТЬСЯ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНИКА

1. Історія української видавничої справи.

Тема 1. Історія рукописної книги.

Тема 2. Українська рукописна книга дохристиянської доби.

Тема 3. Книгописання в давньоукраїнській державі після прийняття християнства.

Тема 4. Історія книгодрукування.

Тема 5. Зародження та етапи поширення друкарства у світі (кінець XIII – XVII століття).

Тема 6. Концепції витоків українського друкарства

Тема 7. Раннє українське друкарство (XV-XVIII ст.).

Тема 8. Становлення і розвиток наукового книговидання

Тема 9. Видавнича справа в умовах цензурних обмежень і заборон (XVIII – початок XX ст.).

Тема 10. Видання Біблії в Україні. Україномовні переклади Біблії: історико-видавничий аспект.

Тема 11. Формування видавничої галузі в Україні 1917–1920 рр.

Тема 12. Особливості організації видавничої справи періоду радянської

влади (1919–1990). Структура радянського видавництва.

Тема 13. Ідеологічні аспекти видавничої діяльності за радянських часів.
Особливості діяльності редактора (1919–1990).

2. Загальна теорія редагування.

Тема 1. Видавництво як підприємство.

Тема 2. Розробка видавничої програми.

Тема 3. Видавнича продукція та критерії поділу її на види.

Тема 4. Основні розмірні та кількісні параметри видань.

Тема 5. Книга як основний предмет видавничої діяльності.

Тема 6. Службова частина (апарат) видання.

Тема 7. Редакторські професії та фахові вимоги до них.

Тема 8. Основи редагування.

Тема 9. Редакційно-видавничий процес.

Тема 10. Редагування та його види.

Тема 11. Редакторська підготовка складових тексту: заголовки, цитати.

Тема 12. Редагування текстів за допомогою комп'ютерних програм

Тема 13. Редакторська підготовка навчальних та художніх видань

Тема 14. Редакторська підготовка наукових, науково-популярних та довідкових видань.

Тема 15. Редакторська підготовка перекладів

Тема 16. Редакторська підготовка перевидань.

Тема 17. Видавнича продукція та критерії поділу її на види.

Тема 18. Основні розмірні та кількісні параметри видань.

Тема 19. Книга як основний предмет видавничої діяльності.

Тема 20. Шрифтознавство. Класифікація шрифтів. Растрові та векторні шрифти. Шрифти PostScript, True Type. Екранні шрифти і шрифти принтера. Інсталяція шрифтів.

3. Професійна підготовка.

Тема 1. Етапи й організація редакційно-видавничого процесу.

Тема 2. Завдання редакційно-видавничого етапу та роль редактора в ньому.

Тема 3. Авторський етап редакційно-видавничого процесу.

Тема 4. Редакційний етап редакційно-виробничого процесу.

Тема 5. Етап поліграфічного відтворення, тиражування та розповсюдження видання.

Тема 6. Едитологія та її складові частини.

Тема 7. Об'єкт і предмет редагування.

Тема 8. Методологічна база редагування.

Тема 9. Мета й завдання редагування.

Тема 10. Галузі редагування.

Тема 11. Види текстів та особливості їх редагування.

Тема 12. Техніка правки.

Тема 13. Укрупнена видавнича структура об'єкта редагування.

Тема 14. Структура текстової частини оригіналу.

Тема 15. Структура нетекстової частини оригіналу.

- Тема 16. Структура апарату видання в оригіналі.
- Тема 17. Структура вихідних відомостей в оригіналі.
- Тема 18. Загальні вимоги до набраного тексту.
- Тема 19. Значення довідково-інформаційного апарату видання.
- Тема 20. Основні технічні правила верстання.
- Тема 21. Пошукові компоненти видання.

4. Газетно-журнальні та книжкові видання.

- Тема 1. Газетно-журнальні жанри.
- Тема 2. Макетування. Правила текстового набору.
- Тема 3. Складники архітекtonіки газетно-журнального видання.
- Тема 4. Конструкція книги.
- Тема 5. Основні елементи видань.
- Тема 6. Книжковий блок та його компоненти.
- Тема 7. Основні групи комплектування книжкових блоків.
- Тема 8. Книжкові оправи та обкладинки. Супербкладинка.
- Тема 9. Формати паперу і формати видань.
- Тема 10. Сторінка складання. Формати сторінок складання, їх визначення та розрахунок.
- Тема 11. Підрахунок обсягів видань.
- Тема 12. Особливості складання і верстання елементів книжкового видання.
- Тема 13. Технологічна специфікація для верстання книг. Видавнича специфікація.
- Тема 14. Порядок розташування елементів видань при верстанні.
- Тема 15. Вимоги до текстового та ілюстративного матеріалу майбутнього видання.
- Тема 16. Складання і верстання елементів видань (авантитута, контртитута, фронтиспісна, титульного аркуша, звороту титульного аркуша, передмови і вступної статті, шмуцтитула, текстових сторінок, присвяти, епіграфа, колонцифри, колонтитула, колонлїнійки, сигнатури, норми, примітки, зноски і виноски, різних видів тексту, таблиць і виводів, рубрикацій, акцентування і виділення в тексті, цитат, перерахування, додатків, бібліографічних списків, післямови, заключної статті, покажчиків, змісту, випускних даних).
- Тема 17. Інтернет-медіа, їх види.
- Тема 18. Жанри «нових» медіа.
- Тема 19. Робота редактора мережевого ресурсу.
- Тема 20. Організація роботи конвергентного медіа.
- Тема 21. Електронні видання.
- Тема 22. Загальна характеристика електронних видань.
- Тема 23. Організація зберігання електронних видань.
- Тема 24. Поширення електронних видань.
- Тема 25. Електронні підручники.

5. Теорія і практика редагування перекладів.

Тема 1. Визначення перекладу як виду творчості.

Тема 2. Типи й види перекладів. Усний, письмовий, синхронний та машинний переклади.

Тема 3. Художній переклад та його різновиди.

Тема 4. Переклад офіційно-ділових документів.

Тема 5. Мета і функції перекладу.

Тема 6. Перекладознавство як допоміжна літературознавча дисципліна, його структура і зв'язок з іншими філологічними дисциплінами.

Тема 7. Переклади з далеких і близьких мов.

Тема 8. Завдання теорії перекладу, історії перекладу та критики перекладу.

Тема 9. Історія розвитку перекладу. Суспільно-історичні чинники, що зумовили появу перекладів.

Тема 10. Переклади у XVIII і XIX ст. ст. Переклади художньої літератури на межі XVIII і XIX ст. ст.

Тема 11. XX ст. як «епоха перекладу».

Тема 12. Стан перекладознавства на сучасному етапі.

Тема 13. Видатні теоретики й практики перекладу, їх внесок у постання й розвиток перекладацької справи.

Тема 14. Основні принципи вітчизняної школи перекладу.

Тема 15. Етапи діяльності перекладача. Творча індивідуальність перекладача.

Тема 16. Актуальні проблеми сучасного перекладознавства: проблеми методу перекладу; шляхи й засоби досягнення адекватності у перекладі; креація та метакреація.

Тема 17. Переклад як форма міждисциплінарних зв'язків.

Тема 18. Лінгвістичні проблеми перекладу.

Тема 19. Національна специфіка першотвору і переклад. Історичний колорит, колорит епохи.

Тема 20. «Жорсткі» та «гнучкі» жанри у перекладі. Поняття жанрово-стильової домінанти.

Тема 21. Види інтерпретацій: переклад як вид міжмовної інтерпретації.

Тема 22. Українсько-російські та російсько-українські переклади.

Тема 23. Значення перекладу у ситуації білінгвізму.

Тема 24. Практичні навички перекладу.

Тема 25. Критерії оцінки якості перекладу.

(пропонується до 130 тем у загальній кількості)

III. ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

До навчальної дисципліни № 1 – **Історія української видавничої справи**

Основна:

1. Жадько В.О. Основи журналістики та редакційно-видавничої справи: Навчальний посібник. – К: «СПД Жадько В.О.», 2005. – 352 с.
2. Книга. Енциклопедія. – М.: БРЭ, 1999. – 800с.
3. Кацпраж Е. История книги. – М.: Книга, 1964. – 442с.

4. Мигонь К. Наука о книге: очерк проблематики / Пер. с польского О.Медведевой, В. Мочаловой, Р. Смирновой. – М.: Книга, 1991. – 320с.
5. Немировский Е. Изобретение Иоганна Гутенберга. Из истории книгопечатания. Технические аспекты. – М.: Наука, 2000. – 659с.
6. Низовий М. Українська статистика друку: основні етапи становлення та розвитку. – К., 2002. – 240с.
7. Овчинников В. Історія книги: Еволюція книжкової структури: Навч. посібн. – Львів: Світ, 2005. – 420с.
8. Огієнко І. Історія українського друкарства / Упоряди., передм. і примітки М. Тимошика. – К.: Либідь, 1994. – 448с.
9. Петров С. Книжкова справа в Києві. 1861-1917. – К.: Екс-Об, 2002. – 376с.
10. Тимошик М. Історія видавничої справи: Підручник. – К.: Наша культура і наука, 2003. – 496 с.
11. Тимошик М. Її величність – книга: Історія видавничої справи київського університету (1834-1999). / Передм. В. Скопенка. – К.: Наша культура і наука, 1999. – 308с.

Додаткова:

1. Брайчевський М. Походження слов'янської писемності. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007. – 154 с.
2. Водолазська С. Традиції та інновації у світовому університетському книговидаванні / С. Водолазська // Вісн. Кн. палати : наук.-практ. журн. – 2012. – № 3. – С. 15–18.
3. Водолазська С. Інноваційні особливості розвитку видавничого ринку Німеччини [Електронний ресурс] / С. Водолазська // Український науковий журнал «ОСВІТА РЕГІОНУ» . – 2012. - № 2
4. Есипова В.А. История книги / В.А. Есипова. – М.: Издательство Томского университета, 2011.
5. Жарков В.М. Книга. Энциклопедия / В.М. Жарков. – М.: Большая российская энциклопедия, 1999.
6. Запаско Я. Ошатність української рукописної книги. – Львів: Фенікс, 1998. – 136с.
7. Запаско Я., Мацюк О., Стасенко В. Початки українського друкарства. – Львів: Центр Європи, 2000. – 222с.
8. Зелінська Н. Наукове книговидання в Україні: історія та сучасний стан. – Львів: Світ, 2002. – 268 с.
9. Ісаєвич Я. Українське книговидання: витоки, розвиток, проблеми. – Львів: Інститут українознавства, 2002. – 520 с.
10. Якимович Б. Книга, просвіта, нація. – Львів, 1996. – 306с.

До навчальної дисципліни № 2 – Загальна теорія редагування

Основна:

1. История книги/ Под редакцией А.А.Говорова, Т.Г.Куприяновой – М.: «Светотон», 2001. – 400 с.
2. Квитко С.Й. Терминологические проблемы редактирования. – Львов, 1986.
3. Нормативные акты по издательскому делу: Справочник / Под ред. В.А. Маркуса. – М., 1987.
4. Овчинников В. Історія книги: Еволюція книжкової структури: Навч. посібн. – Львів: Світ, 2005. – 420с.
5. Словарь издательский терминов / Под Ред. А.З.Мильчина. – М., 1983.
6. Словарь-справочник автора / Под ред. З.П.Гаврилова, А.З. Мильчина. – М., 1979.
7. Справочник редактора и корректора. – М., 1985.
8. Тимошик М.С. Види видавничої продукції. Книга як основний предмет К., 2002.
9. Тимошик М.С. Видавнича справа та редагування. Навч. Посіб. К., 2004. – 224 с.
10. Черниш Н.І. Нариси з історії світової енциклопедичної справи: Навч. посібн. – К.: Наша культура і наука, 2009. – 212с.

11. ГСТУ 29.1 – 97. Журнали. Поліграфічне виконання. Технічні вимоги.
12. ГСТУ 29.3-2000 Газети. Поліграфічне виконання. Загальні технічні вимоги.
13. ГСТУ 29.5 – 2001. Видання книжкові. Поліграфічне виконання. Загальні технічні вимоги.
14. Стандарты по издательскому делу. – М.: Стандарт, 2002. – 420 с.

Додаткова:

1. Мильчин А.Э. Методика редактирования текста. – М., Логос: – 2005.
2. Накорякова К.М. Редактирование материалов массовой информации. – М., 2001.
3. Осадчиев А.А. Автоматизация обработки информации с помощью персонального компьютера. – М., 1988.
4. Пособие по редактированию и реферированию научно-технической литературы: Справочник для редакторов, референтов и корректоров. – М., 1964.
5. Рабочая книга для редактора районной газеты. Опыт. Методики. Рекомендации. М., 1988.
6. Социальная практика и журналистский текст / Под ред. Я.Н.Засурского, Е.И.Прошина. – М., 1990.
7. Справочная книга корректора и редактора / Под ред. А.Э.Мильчина. – М., 1974.
8. Стандарты по издательскому делу / Сост. А.А.Джиги, С.Ю.Калинин. – М., 1998.
9. Тяпкин Б.Г. Работа редактора над книжными иллюстрациями. – М., 1968.
10. Феллер М.Д. Эффективность сообщения и литературный аспект редактирования. – Львов, 1978.

До навчальної дисципліни № 3 – Професійна підготовка

Основна:

1. Державний стандарт України. Видання. Основні типи. Терміни та визначення. – К., 1995.
2. Державний стандарт України. Видання. Поліграфічне виконання. Терміни та визначення. – К., 1995.
3. Державний стандарт України. Технологія поліграфічних процесів. Терміни і визначення. – К., 1995.
4. Григораш С.Д. журналистика у термінах і виразах. – Львів, 1974.
5. Довідник для працівників редакцій газет, місцевих видавництв і друкарень. – К., 1962.
6. Квитко С.Й. Терминологические проблемы редактирования. – Львов, 1986.
7. Нормативные акты по издательскому делу: Справочник / Под ред. В.А. Маркуса. – М., 1987.
8. Словарь издательский терминов / Под Ред. А.З.Мильчина. – М., 1983.
9. Словарь-справочник автора / Под ред. З.П.Гаврилова, А.З. Мильчина. – М., 1979.
10. Справочник редактора и корректора. – М., 1985.
11. Тимошик М.С. Види видавничої продукції. Книга як основний предмет К., 2002.
12. Тимошик М.С. видавнича справа та редагування. Навч. Посіб. К., 2004. – 224 с.
13. ГСТУ 29.1 – 97. Журнали. Поліграфічне виконання. Технічні вимоги.
42. ГСТУ 29.3-2000 Газети. Поліграфічне виконання. Загальні технічні вимоги.
14. ГСТУ 29.5 – 2001. видання книжкові. Поліграфічне виконання. Загальні технічні вимоги.
15. Стандарты по издательскому делу. – М.: Стандарт, 2002. – 420 с.
16. Стандарты по издательскому делу. – М.: Юристъ, 1998.
17. Стоцкая Т. Верстка а Pagemaker 7: самоучитель. – Спб.: Питер, 2002.
18. Тайц А.А., Тайц А.М. Adobe In Design в подлиннике. – СПб.: BHV, 2000.
19. Тяпкин Б. Г. Корректурa. М., 1979.
20. Шапошников А. QuarkXpress 5.0 – издателью. – М.: Майор, 2002.
21. Энциклопедия книжного дела. - М.: Юристъ, 1998.

Додаткова:

1. Ксенакис Д., Левисей Б. Photoshop 6 для профессионалов. – СПб.: Питер, 2002.
2. Луций С. Самоучитель Photoshop 7. – СПб.: Питер, 2003.
3. Мильчин А. Издательский словарь-справочник. – М.: Юристъ, 1998.
4. Миронов Д. CorelDraw 11. Учебный курс. – СПб.: Питер, 2002.
5. О'Квин Д. Допечатная подготовка: Руководство дизайнера. – М.: Вильямс, 2002.
6. Панкратова Т. FreeHand 9: Учебный курс. – СПб.: Питер.: 2001.
7. Панкратова Т. Photoshop 7: Учебный курс. – СПб., Питер.: 2002.
8. Петров М. Photoshop 7. Для профессионалов. – СПб., Питер.: 2003.
9. Петров М. Самоучитель CorelDraw 11. – СПб., Питер, 2003.
10. Пикок Д. Издательское дело. – М.: ЭКОМ, 2002.
11. Полянский Н. Основы полиграфического искусства. – М.: Книга, 1991.
12. Пономаренко С. Adobe Illustrator 10. Наиболее полное руководство. – СПб.: BHV, 2000.
13. Робин У. Недизайнерская книга о дизайне. – СПб.: Весь, 2002.

До навчальної дисципліни № 4 – Газетно-журнальні та книжкові видання

Основна:

1. Буковецкая О. Дизайн текста: шрифты, эффекты, цвет. – М.: ДМК, 1999.
2. Буляница Т. Дизайн на компьютере: Самоучитель. – СПб.: Питер, 2002.
3. Бэйн С. Эффективная работа: Corel DRAW 11. - СПб., Питер, 2002.
4. Гиленсон П. Справочник художественного и технического редактора. – М., Книга, 1988.
5. Гурский Ю., Корабельникова Г. Эффективная работа: Photoshop 7. Трюки и эффекты. – СПб., Питер, 2002.
6. Денис А. PDF и Adobe Acrobat. – Киев: Диасофт, 2002.
7. Иванова Т. Допечатная подготовка. Учебный курс. – Питер. – 2004.
8. Комолова Н. Компьютерная верстка и дизайн. СПб., „БХВ-Петербург”. – 2003.
9. Кондратьева И. Секреты компьютерной верстки. – СПб., Питер, 1997.
10. Крылов И. Антология рекламы. Теория и практика рекламы в России. – М.: Центр, 1996.
11. Ксенакис Д., Левисей Б. Photoshop 6 для профессионалов. – СПб.: Питер, 2002.
12. Луций С. Самоучитель Photoshop 7. – СПб.: Питер, 2003.
13. Мильчин А. Издательский словарь-справочник. – М.: Юристъ, 1998.
14. Миронов Д. CorelDraw 11. Учебный курс. – СПб.: Питер, 2002.
15. О'Квин Д. Допечатная подготовка: Руководство дизайнера. – М.: Вильямс, 2002.
16. Панкратова Т. FreeHand 9: Учебный курс. – СПб.: Питер.: 2001.
17. Панкратова Т. Photoshop 7: Учебный курс. – СПб., Питер.: 2002.
18. Петров М. Photoshop 7. Для профессионалов. – СПб., Питер.: 2003.
19. Петров М. Самоучитель CorelDraw 11. – СПб., Питер, 2003.
20. Пикок Д. Издательское дело. – М.: ЭКОМ, 2002.
21. Полянский Н. Основы полиграфического искусства. – М.: Книга, 1991.
22. Пономаренко С. Adobe Illustrator 10. Наиболее полное руководство. – СПб.: BHV, 2000.
23. Робин У. Недизайнерская книга о дизайне. – СПб.: Весь, 2002.
24. Стандарты по издательскому делу. – М.: Юристъ, 1998.
25. Стоцкая Т. Верстка в Pagemaker 7: самоучитель. – СПб.: Питер, 2002.
26. Тайц А.А., Тайц А.М. Adobe In Design в подлиннике. – СПб.: BHV, 2000.
27. Тяпкин Б. Г. Корректур. М., 1979.
28. Шапошников А. QuarkXpress 5.0 – издателью. – М.: Майор, 2002.

До навчальної дисципліни № 5 – **Теорія і практика редагування перекладів**

Основна:

1. Виноградов В.С. Введение в переводоведение. – М.: Высш.шк., 2001. – 224 с.
2. Виноградов В.С. Перевод. Общие и лексические вопросы. – М., 2004.
3. Гарбовский Н.К. Герменевтический аспект перевода: типология понимания оригинального текста// Вестник МГУ. Сер. 19. Лингвистика и межкультурные коммуникации. – 2002. - № 1. – С. 7-24.
4. Гром'як Р. Літературознавча компаративістика та перекладознавство: дотичність, перетини, колізії// Слово і час. – 2002. - № 8. – С. 49-68.
5. Калашник Н.Г., Гетьман Н.О. Теорія та практика перекладу. Навч. посіб. – Запоріжжя, 2004.
6. Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. – М., 2000. – 192 с.
7. Коптілов В. Теорія і практика перекладу. – К.: Юніверс, 2003.
8. Семенец О.Е., Панасьев А.Е. История перевода. Учебн. пособие. – К.: КГУ, 1989. – 296 с.
9. Хрестоматія до вивчення курсу «Теорія та практика редагування перекладів». Частина 1 / укладач Підмогильна Н.В. – Дніпро, 2014. – 108 с.
10. Хрестоматія до вивчення курсу «Теорія та практика редагування перекладів» / Частина 2 / укладач Підмогильна Н.В. – Дніпро: Адверта, 2017. – 90 с.

Додаткова:

1. Автономова Н. Познание и перевод. Опыты философии языка. – М.: РОССПЭН, 2008. 703 с.
2. Костикова О.И. Переводческая критика: «критические переводы» и опыт освоения «чужого»// Вестник МГУ. Сер. 19. Лингвистика и межкультурные коммуникации. – 2003. - № 2. – С. 159-67.
3. Кузьменкова Ю.Б., Кузьменкова А.П. Адекватный перевод рекламы как одна из проблем международной коммуникации// Вестник МГУ. Сер. 19. Лингвистика и межкультурная коммуникация. – 2003. - № 1. – С. 49-54.
4. Кулемір М. Григорій Кочур як теоретик і практик перекладу//Слово і час.–2005.- № 7.–С.77-79.
5. Лановик З. Проблема контексту, підтексту та інтертексту в художньому перекладі// Південний архів. Філолог. науки. Зб. наук. пр. – Херсон. – 2003. – Вип. 21. – С. 153-155.
6. Лановик М. Переклад та міфопоетика. Вплив архетипного мислення на процес художньої інтерпретації// Мандрівець. – 2004. – № 3. – С. 50-56.
7. Мирам Г., Гон А. Профессиональный перевод. – К., 2003. – 136 с.
8. Поліщук Я. Переклад з погляду теоретика//Слово і час. – 2007. - № 5. – С. 80-83.
9. Радчук В. Глобалізація і переклад// Всесвіт. – 2002. - № 5-6. – С. 127-136.
10. Радчук В. Функції перекладу// Всесвіт. – 2006. - № 11. – С. 149-159.
11. Левый И. Искусство перевода. – М.: Искусство, 1974.
12. Підмогильна Н. Подорож до „гранітної скали”, або „Каменярі” І. Франка в російських перекладах// Актуальні проблеми літературознавства. – Т. 8. Дн.: Навчальна книга, 2000.
13. Підмогильная Н.В. Любит по-русски?// Литература в контексте культуры. – Вып. 7. – Дн., 2002.
14. Рогов О. О переводе заглавий// Иностран.литер. – 1998. - № 4.
15. Слободянюк Н. Проблеми передачі національної своєрідності твору мовою перекладу (на матеріалі історичного роману П. Куліша «Чорна рада»)// Мандрівець. – 2003. - № 5. – С. 53-56.

IV. СТРУКТУРА ВАРІАНТУ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Кожний варіант фахового вступного випробування містить 44 тестових питання, зміст яких стає відомим вступнику лише при отриманні варіанту випробування.

Варіант складається із завдань таких форм:

- 1) Питання на обрання вірної відповіді – до кожного питання надаються чотири варіанти відповіді, з яких вступник має обрати одну, зробивши відповідну позначку;
- 2) Питання на встановлення відповідності – до кожного питання надано інформацію, позначену цифрами ліворуч і літерами праворуч, для якої вступник повинен встановити відповідність, зробивши відповідні позначки у таблиці на перетинах рядків і стовпчиків;
- 3) Питання на встановлення вірної послідовності – до кожного питання надано перелік подій позначених літерами, які потрібно розташувати у вірній послідовності, зробивши відповідні позначки у таблиці відповідей на перетинах рядків і стовпчиків.

Розподіл питань у кожному варіанті:

- за формою завдань

№ з/п	Форма завдання	Кількість одиниць у варіанті
1	Питання на обрання вірної відповіді	38
2	Питання на встановлення відповідності	3
3	Питання на встановлення вірної послідовності	3
	Усього	44

- за темами навчальних дисциплін

№ з/п	Зміст питання	Кількість одиниць у варіанті
1	За темами навчальної дисципліни № 1	10
2	За темами навчальної дисципліни № 2	8
3	За темами навчальної дисципліни № 3	5
4	За темами навчальної дисципліни № 4	8
5	За темами навчальної дисципліни № 5	13
	Усього	44

V КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ

Оцінка за відповідь на кожне питання варіанту фахового вступного випробування може набувати одного з двох значень:

максимального значення кількості балів – за вірної відповіді,
мінімального значення (0 балів) – за невірної відповіді.

Розподіл максимальної кількості балів за відповіді на завдання різної форми наведений у таблиці:

№ з/п	Форма завдання	Максимальне значення, кількість балів	Максимальна кількість балів, яка може бути набрана за виконання завдань певної форми
1	Питання на обрання вірної відповіді	2	$\alpha\alpha * X = A$
2	Питання на встановлення відповідності	Y – за увесь тест	$\beta\beta * Y = B$
		Y/4 – за кожну вірно встановлену відповідність	
3	Питання на встановлення вірної послідовності	Z	$\gamma\gamma * Z = C$
		Z/4 – за кожну вірно встановлену послідовність	
	Усього		100

Зав. кафедри видавничої справи
та міжкультурної комунікації

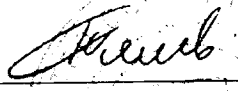

проф. Підмогильна Н.В.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
**ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

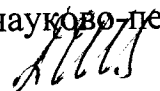
 М.В. Поляков

« » 2020 р.

ПОГОДЖЕНО

Проректор

з науково-педагогічної роботи

 Д.М. Свинаренко

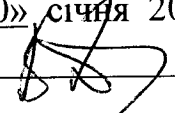
« » 2020 р.

ПРОГРАМА

ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

за другим (магістерським) рівнем освіти на основі освітнього рівня бакалавра
(освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста)
за спеціальністю 061 «Журналістика»
(Освітня програма – «Видавнича справа та редагування»)

Розглянуто на засіданні вченої ради
факультету систем і засобів масової комунікації
від «30» січня 2020 р. протокол № 6

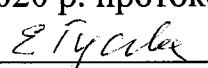
Голова вченої ради (Демченко В.Д.)

Дніпро
2020

Укладачі програми:

1. Підмогильна Наталія Василівна, завідувач кафедри видавничої справи та міжкультурної комунікації;
2. Жарко Світлана Юріївна, доцент кафедри видавничої справи та міжкультурної комунікації;
3. Назаренко Олена Володимирівна, доцент кафедри видавничої справи та міжкультурної комунікації.

Програма ухвалена

- на засіданні кафедри (кафедр):
видавничої справи та міжкультурної комунікації від «23» січня
2020 р. протокол № 7
Завідувач кафедри (Підмогильна Н.В.)
(підпис) (прізвище та ініціали)
- на засіданні науково-методичної ради за спеціальністю 061 «Журналістика
від «28» січня 2020 р. протокол № 6
Голова (Гусєва О.О.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

I. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Додаткове випробування – оцінювання підготовленості вступника до здобуття вищої освіти за другим (магістерським) рівнем освіти, що проводиться у формі фахового випробування.

Додаткове вступне випробування складають вступники, які здобули освітній ступінь бакалавра, магістра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста) за іншою спеціальністю (напрямом підготовки). Приймальна комісія університету допускає до участі у конкурсному відборі осіб, які за результатом додаткового вступного випробування отримали не менше 75 балів за шкалою від 0 до 100 балів, що відповідає оцінці «зараховано» за шкалою «зараховано»/«не зараховано».

Програма додаткового вступного випробування для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра за спеціальністю 061 «Журналістика», спеціалізація «Журналістика» (Освітня програма – «Видавнича справа та редагування») містить питання з таких нормативних навчальних дисциплін природничо-наукової та професійної підготовки бакалавра за спеціальністю 061 «Журналістика» освітньою програмою «Видавнича справа та редагування»:

1. Українська мова у професійному спілкуванні;
2. Практична стилістика.

II ПЕРЕЛІК ТЕМ, З ЯКИХ ВІДБУВАЄТЬСЯ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНИКА

1. Українська мова у професійному спілкуванні:

Тема 1. Відомості з історії лінгвістичних учень.

Тема 2. Знакова природа мови. Мовознавство й семіотика.

Тема 3. Мова й мислення. Психофізичні основи зв'язку мови й мислення. Внутрішнє мовлення і мислення.

Тема 4. Поняття афазії. Види афазії: моторна, сенсорна, динамічна семантична.

Тема 5. Мова й мовлення. Взаємозв'язок мови й мислення в системі мовних значень. Функції мови.

Тема 6. Структура мови. Структурні елементи мовної системи, їх функції. Основні і проміжні рівні мови. Парадигматичні, синтагматичні й ієрархічні відношення між мовними одиницями.

Тема 7. Мова як історична категорія. Статика та динаміка мови. Чинники розвитку мови. Причини мовних змін.

Тема 8. Поняття лінгвістичної карти. Мови світу. Мови міжнародного спілкування.

Тема 9. Науки про мову. Міждисциплінарні мовознавчі науки XXI століття, їх завдання та перспективи. Соціолінгвістика, психолінгвістика, комп'ютерна лінгвістика в системі новітніх комунікативних технологій.

Тема 10. Геноцид – етноцид – лінгвоцид. Основні форми лінгвоциду в Україні та інших державах.

Тема 11. Поняття рідної та державної мови. Конституція України про державну мову та мови національних меншин.

Тема 12. Культура мови. Основні комунікативні ознаки культури мовлення. Типи мовлення.

Тема 13. Поняття норми. Структурно-мовні типи норм. Літературна норма, її головні ознаки.

Тема 14. Літературна мова. Національна мова. Народнорозмовна мова. Орфоепічна правильність мовлення. Граматична правильність мовлення. Багатство й різноманітність мовлення.

Тема 15. Українська мовна територія. Мовна свідомість. Мовний етикет. Мовна особистість.

Тема 16. Національно-культурна специфіка мовної поведінки. Предмет і завдання етнопсихолінгвістики.

Тема 17. Мовна культура в науковому та навчальному спілкуванні.

Тема 18. Основні проблеми культури мови в засобах масової інформації.

Тема 19. Мистецтво мовлення в масовій комунікації.

Тема 20. Сучасні енциклопедії, словники, довідники, їх значення в удосконаленні КУЛЬТУПИ мови журналістів.

Тема 21. Мовний апарат людини (дихальний апарат і органи артикуляції). Активні й пасивні мовні органи. Механізм мовлення.

Тема 22. Артикуляційна база. Типові й нетипові артикуляційні бази. Артикуляція голосних звуків. Артикуляція ненаголошених голосних. Артикуляція приголосних звуків. Асиміляція приголосних звуків. Асиміляція за дзвінкістю. Асиміляція за місцем і способом творення.

Тема 23. Фонологія як розділ мовознавства, що вивчає найменші, неподільні елементи мови – фонemi, їх функції, комбінаторику.

Тема 24. Поняття фонemi. Функції фонем.

Тема 25. Поняття орфоепічної норми. Імперативні (обов'язкові) та диспозитивні (передбачають варіанти вимови) орфоепічні норми. Основні випадки порушення орфоепічних норм.

Тема 26. Сучасні Орфоепічні словники, їх характеристика.

Тема 27. Словесний наголос. Вільний, рухомий наголос як характерна ознака української вимови.

Тема 28. Синтагматичне членування речення, логічний і емоційно-експресивний наголос. Варіантне наголошування слів. Наголос у складних і складноскорочених словах.

Тема 29. Культура усного мовлення. Типові помилки в теле- та радіомовленні.

Тема 30. Алфавітне письмо. Алфавіт – зоровий образ культурного розвитку народу. Транслітерація українського алфавіту латинськими буквами.

Тема 31. Український правопис. Підсистеми правопису.

Тема 32. Графіка. З історії української графіки. Графічні засоби. Транслітерація та її роль у передачі іншомовних власних назв.

Тема 33. Основні вимоги до алфавітного письма.

Тема 34. Орфографія. Принципи українського правопису.

Тема 35. Новий український правопис. Суть концепції сучасного українського правопису (традиційність, літературність, досконалість, безпосередність, науковість).

Тема 36. Найскладніші правила чинного українського правопису.

Тема 37. Пунктуація. Найголовніші правила пунктуації української мови.

Тема 38. Предмет лексикології. Слово як одиниця мови. Поняття лексеми.

Тема 39. Семасіологія – наука про значення слів і висловів. Значення слова й поняття. Лексичне й граматичне значення слова. Розширення й звуження (спеціалізація) значень слів.

Тема 40. Полісемія і моносемія. Терміни. Термін і слово. Дефініція терміна. Ключові терміни журналістики. Термінологічні словники.

Тема 41. Типи лексичних значень. Пряме і переносне значення слів, особливості їх використання в засобах масової інформації. Метафора.

Метонімія. Синекдоха.

Тема 42. Омоніми. Типи омонімів. Шляхи виникнення омонімів. Міжмовні омоніми. Повна та часткова омонімія. Основні відмінності між омонімією та багатозначністю слів.

Тема 43. Пароніми. Типові помилки в їх використанні. *Словник паронімів*, його значення в удосконаленні мовної культури.

Тема 44. Синоніми в мові та мовленні, типи синонімів. Синоніми ідеографічні та стилістичні. Синоніми загальномовні та контекстуальні. Фразеологічна синонімія. Перифрази. Евфемізми та дисфемізми. Синоніми як засіб експресивності в публіцистичному мовленні. Загальна характеристика *Словника синонімів української мови*.

Тема 45. Антоніми. Антонімія й багатозначність. Антоніми загальномовні й контекстуальні. Енантіосемія (розвиток у слові протилежних (антонімічних) значень). Антитеза. Оксиморон. Антонімічна іронія. *Словник антонімів*.

Тема 46. Ономастика, або ономатологія як наука про власні імена. Антропоніми (власні імена людей), топоніми (назви географічних об'єктів), гідроніми (назви водних артерій). Особливості використання ономастичної лексики в газетному мовленні. *Словник власних імен та прізвищ в українській мові*.

Тема 47. Групи лексики сучасної української мови за походженням. Власне українська лексика і запозичена. Основні причини запозичень. Різновиди запозичень: лексичне, словотвірне, морфологічне, семантичне, калькування.

Тема 48. Слова індоєвропейського та спільнослов'янського походження. Старослов'янізми в українській мові, їх основні ознаки. Слова іншомовного походження. Іншомовні слова в сучасних засобах масової інформації. Критерії використання лексики іншомовного походження. *Словник іншомовних слів*, його значення в мовній практиці журналістів.

Тема 49. Активний і пасивний словник української мови. Застарілі слова: історизми та архаїзми. Неологізми. Неологізми загальномовні й авторські. Способи творення okazіonalіzmів у засобах масової інформації. Вплив суспільно-політичних факторів на розвиток нових значень слів і збагачення української лексики.

Тема 50. Загальновживана, професійна й спеціальна лексика. Професіоналізми і терміни (зіставна характеристика). Діалектна лексика. Жаргонна лексика. Жаргонізми та арготизми (зіставна характеристика). Конфесійна лексика, джерела її збагачення. Стилiстично нейтральна лексика. Розмовна та просторічна лексика. Розмовна лексика, її склад та характер. Емоційно-експресивна лексика.

Тема 51. Неологізація лексики в українських ЗМІ як ознака суспільного поступу. Неологізми. Нові аббревіатури в українській пресі. Українська модерна політологічна лексика. Іншомовні слова та їх українські відповідники. Терміни ринкової економіки. Комп'ютерна термінологія. Інші наукові терміни. Стійкі словосполучення, які виконують функцію номінації. Експресивне словотворення в газетних текстах.

Тема 52. Мова і політика. Поняття лінгвістичної демагогії. Психологічні ефекти слова. Асоціативна експресивність як категорія комунікативної лінгвістики. Психологія емоцій та нова емоційно-експресивна лексика. Феномен емпатії в сучасній психокомунікативістиці.

Тема 53. Мовотворча діяльність журналістів, її роль у збагаченні словникового складу української мови. Образне багатство, пов'язане з індивідуально-авторським використанням лексем у публіцистичному стилі, та його значення для піднесення загальноосвітнього рівня читачів. Уплив суспільно-політичних, економічних, культурологічних факторів на розвиток лексики української мови.

Тема 54. Перші лексикографічні праці в Україні. Сучасна українська лексикографія. Загальна характеристика словників. Енциклопедичні та лінгвістичні словники. Типи лінгвістичних словників української мови. Тлумачні словники та принципи їх побудови. Характеристика основних тлумачних словників української мови.

2. Практична стилістика

Тема 1. Поняття про функціональні стилі мови.

Тема 2. Науковий стиль і його загальна характеристика.

Тема 3. Визначення офіційно-ділового стилю і його загальна характеристика.

Тема 4. Поняття про лексику та її походження.

Тема 5. Диференційоване використання лексичного складу мови.

Тема 6. Поняття про термінологічну лексику як невід'ємну частину бізнес-спілкування.

Тема 7. Загальна характеристика термінології майбутнього фаху.

Тема 8. Особливості вживання багатозначних слів та синонімів у практиці професійного спілкування.

Тема 9. Наукова й професійна лексика з точки зору звучання слів: використання омонімів і паронімів.

Тема 10. Наукова й професійна фразеологія, традиційні способи висловлювання у діловому мовленні.

Тема 11. Правопис українських прізвищ.

Тема 12. Правопис російських прізвищ.

Тема 13. Правопис префіксів українського й іншомовного походження.

Тема 14. Правопис складних слів та одиниць виміру.

Тема 15. Вживання й правопис графічних скорочень, складноскорочених слів, аббревіатур.

Тема 16. Велика літера у власних назвах.

Тема 17. Вживання літер на позначення голосних в іншомовних словах.

Тема 18. Подвоєні приголосні, апостроф і м'який знак в іншомовних словах.

Тема 19. Використання категорії роду в назвах осіб.

- Тема 20. Вживання й утворення форм давального й кличного відмінків іменників, характерних для професійного мовлення.
- Тема 21. Особливості вживання словосполучень, зв'язаних керуванням, у професійному мовленні.
- Тема 22. Прийменникові сполучення та їх вживання у професійних і наукових текстах.
- Тема 23. Дієприкметникові звороти, їх використання в текстах.
- Тема 24. Дієприслівникові звороти, їх вживання; особливості пунктуацій в наукових і ділових текстах.
- Тема 25. Загальна характеристика усного професійного мовлення.
- Тема 26. Основні засоби милозвучності мови. Використання засобів мовного етикету.
- Тема 27. Спрощення в групах приголосних звуків.
- Тема 28. Подвоєння й подовження приголосних звуків в українських словах.
- Тема 29. Поняття про ділове мовлення і його форми.
- Тема 30. Літературна мова як основа бізнес-спілкування.

III ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

До навчальної дисципліни № 1 – **Українська мова у професійному спілкуванні**

Основна:

1. Бабич Н. Д. Практична стилістика і культура української мови. Львів, «Світ». – 2003. – 432 с.
2. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис: Підручник. – К.: Либідь, 1993. – 356 с.
3. Гнатюк Л. Українська мова / Л.Гнатюк, О.Кононенко. – К.: Femina. – 1995. – 158 с.
4. Доленко М. Т. Сучасна українська мова: Зб. вправ / М.Т. Доленко, І.І. Дацюк, О.А. Сербенська. – К.: Либідь. – 2000. – 384 с.
5. Жовтобрюх М.А. Українська літературна мова. – К.: Наук. думка, 1984. – 255 с.
6. Загнітко А.П. Теоретична граматики української мови. Синтаксис. – Донецьк: ДонНУ, 2001. – 458 с.
7. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: Либідь, 1995. – 238 с.
8. Козачук Г.О. Українська мова. Практикум. – К.: Либідь, 1991. – 342 с.
9. Козачук Г.О. Практичний курс української мови / Г.О.Козачук, Н.Г.Шкурятяна. – К.: Вища шк., 1994. – 368 с.
10. Пономарів О.Д. Сучасна українська мова. – К.: Либідь, 1997- 346 с.
11. Слинько І.І. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання / Слинько, Н.В. Гуйванюк, М.Ф. Кобилянська. – К.: Вища шк., 1994. – 368 с.
12. Сучасна українська літературна мова /За ред. А.П.Грищенка. – К.: Вища шк., 1997. – 294 с.
13. Сучасна українська мова: Зб. вправ / М.Т. Доленко, І.І.Дацюк, А.Г. Кашук, В.Д. Поповський. – К.: Вища шк., 1989. – 352 с.
14. Сучасна українська літературна мова. У 5 т. / За ред. І.К.Білодіда – К.: Наук. думка, 1972. – Т. 4. Лексика. Фразеологія: – 458 с.
15. Сучасна українська літературна мова. У 5 т. / За ред. І.К.Білодіда. - К.: Наук. думка, 1969. – Т. 2. Морфологія: – 584 с.
16. Сучасна українська літературна мова. У 5 т. /За ред. І.К.Білодіда. - К.: Наук. думка. - 1969. – Т. 1. Вступ. Фонетика: – 436 С.

17. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.Потебні; Інститут української мови - стереотипне вид. – К.: Наук. думка, 2001. – 240 с.

Додаткова:

1. Ганич Д. І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. К., 1985.
2. Олійник І.С., Сидоренко М.М. Українсько-російський і російсько-український фразеологічний словник. К., 1971.
3. Полюга Л.М. Словник антонімів. К., 1987.
4. Словник іншомовних слів. К., 2001.
5. Словник української мови : В 11 т. К., 1970 – 1980.
6. Фразеологічний словник української мови : у 2-х т. – К., 1993.

До навчальної дисципліни № 2 – Практична стилістика

Основна:

1. Бацевич Ф. Основи комунікативної девіатології. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2000. – 236 с.
2. Глушик С. Сучасні ділові папери / С. Глушик, О. Дияк, С. Шевчук. – К.: А.С.К., 2001. – 400 с.
3. Довідник з культури мови: посібник / За ред. С. Єрмоленко – К.: Вища школа, 2005. – 399 с.
4. Зубков М. Сучасне українське ділове мовлення. – Х.: Торсінг, 2001. – 384 с.
5. Капелюшний А.О. Редагування в засобах масової інформації: навч. посібник. – Львів: ПАІС. 2009. – 431 с.
6. Кравець Л. Стилiстика української мови: Практикум: навч. посiб. / За ред. Л.І. Мацько. – К.: Вища шк., 2004. – 199 с.
7. Караванський С. До зір крізь терня, або хочу бути редактором. – Львів: БаК. 2008. – 120 с.
8. Мацюк З. Українська мова професійного спілкування. – К.: Каравела, 2005. – 352 с.
9. Пономарів О. Культура слова: мовностилістичні поради. – К.: Либідь, 2001. – 240 с.
10. Пономарів О. Стилiстика сучасної української літературної мови. – Тернопіль: Навчальна книга. – Богдан, 2000. – 248 с.
11. Партико З. Редагування матеріалів засобів масової інформації : збірник вправ. – Запоріжжя: Вид-во КПУ, 2009. – 110 с.
12. Шевчук С. Ділове мовлення для державних службовців. – К.: Літера, 2004. – 400 с.

Додаткова:

1. ДСТУ 3582-97. Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі. – К.: Держстандарт України, 1998. – 27 с.
2. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О.Потебні; Ін-т української мови – стереотип. – К.: Наук. думка, 2000. – 240 с.
3. Бурячок А. Орфографічний словник української мови. – К.: Наукова думка, 2002. – 464 с.
4. Куляс П.П. Словник найпоширеніших помилок у засобах масової інформації з варіантами їх виправлення: посіб. – К.: Університет «Україна», 2006. – 192 с.
5. Новий російсько-український словник-довідник / С. Єрмоленко та ін. – К.: Довіра, 1996. – 797 с.
6. Новітній українсько-російський словник / За ред. Л. Пелепейченко – Х.: Прапор, 2002. – 1085.
7. Словник іншомовних слів / Л. Пустовіт та ін. – К.: Довіра, 2000. – 1018 с.
8. Український орфографічний словник: близько 174 000 сл. / НАН України. – К.: Довіра, 2008. – 997 с.

IV. СТРУКТУРА ВАРІАНТУ ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Кожний варіант додаткового вступного випробування містить 50 тестових питань, зміст яких стає відомим вступнику лише при отриманні варіанту випробування.

Варіант складається із завдань таких форм:

1. Питання на обрання вірної відповіді – до кожного питання надаються чотири варіанти відповіді, з яких вступник має обрати одну, зробивши відповідну позначку.

Розподіл питань у кожному варіанті:

- за формою завдань

№ з/п	Форма завдання	Кількість одиниць у варіанті
1	Питання на обрання вірної відповіді	50
2	Питання на встановлення відповідності	0
3	Питання на встановлення вірної послідовності	0
	Усього	50

- за темами навчальних дисциплін

№ з/п	Зміст питання	Кількість одиниць у варіанті
1	За темами навчальної дисципліни № 1	35
2	За темами навчальної дисципліни № 2	15
	Усього	50

V. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ

Оцінка за відповідь на кожне питання варіанту додаткового вступного випробування може набувати одного з двох значень:

максимального значення кількості балів – за вірної відповіді,

мінімального значення (0 балів) – за невірної відповіді.

Розподіл максимальної кількості балів за відповіді на завдання різної форми наведений у таблиці:

№ з/п	Форма завдання	Максимальне значення, кількість балів	Максимальна кількість балів, яка може бути набрана за виконання завдань певної форми
1	Питання на обрання вірної відповіді	2	$a \cdot X = A$

2	Питання на встановлення відповідності	Y – за увесь тест	$\beta\beta*Y = B$
		$Y/4$ – за кожну вірно встановлену відповідність	
3	Питання на встановлення вірної послідовності	Z	$\gamma\gamma*Z = C$
		$Z/4$ – за кожну вірно встановлену послідовність	
	Усього		100

Зав. кафедри видавничої справи
та міжкультурної комунікації

проф. Підмогильна Н.В.